

Havas Boldogasszony Hírlevél

Cím: 1016 Budapest, Mészáros u. 1.

Tel: +36 1 3564388, mobil: +36 20 3420697

krisztinavaros@gmail.com

www.krisztinatemplom.hu

Számlaszám: CIB Bank 10700419-65647879-51100005

XIX/20. szám

2020. május 3.

Pünkösöd hava

www.facebook.com/havasboldogasszony

Május 3. HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA, Hivatások vasárnapja, Anyák napja

Mit jelent számomra a hivatás?

Nehéz megfogalmazni, hogy mit is jelent a hivatás. Ha csupán a szóra gondolunk, akkor az nem több mint hangok összessége, mely valamilyen fogalmat foglal össze. Emiatt nincs is különbség a hivatás, az acél, a kék vagy a disznó szavak között.

Azonban, ha megnézzük azt a fogalmat, amit ezek a hangok foglalnak össze annak már sokkal mélyebb jelentése van. Számomra mit is jelent a papi hivatás? Elköteleződést, küzdelmet, kitartást, örömet és sokszor fájdalmat. Elköteleződés Krisztus mellett, az Ő Evangéliuma mellett. Elköteleződés, melyben az életemet arra teszem fel, hogy ezt az örömhírt adhassam tovább. Küzdelmet, önmagammal és a kísértésekkel, mert azokból nem kevés adatik az életben, de ha Krisztus mellett döntök, akkor sose kapok erőmön felüli kísértést és feladatot. Ehhez az elköteleződéshez és küzdelemhez kitartás is kell, hiszen sokkal könnyebb feladni és elfordulni, mint szembenézni a problémákkal. Örömet és fájdalmat, hiszen az emberek életének részévé válhatunk, amely nagy bizalommal jár, amivel egyesek tudnak élni - mely a lelkipásztori örömök egyik alapja - de sajnos vannak, akik ezzel a bizalommal visszaélnak, amely fájdalmat okoz.

Összességében a papi hivatás azt jelenti számomra, hogy Krisztust adni az embereknek, és minden nehézség és kísértés közepette kimondani, hogy Uram én melletted döntöttem, mert tudom, hogy meghívtál engem.

Máté Kristóf János diakónus

A hit és az értelem olyanok, mint két szárny, amelyeken az emberi lélek az igazság szemléléséhez emelkedik: és Isten az emberi szívbe helyezte azt a vágyat, hogy megismerje az igazságot, egyszóval, hogy megismerje önmagát.

Szent II. János Pál pápa

Dátum	Plébániai Program/Miseszándék	Családi program
VASÁRNAP május 3. Húsvét 4. vasárnapja	ApCsel 2,14a.36-41; 1Pét2,20b-25; Jn 10,1-10 Könyörgőnap a papi hivatásokért Anyák napja 7.00-9.00: templom előtere nyitva Miseszándék: elhunyt Mihály atya	
HÉTFŐ május 4. köznap	<i>Szent Flórián vértanú</i> ApCsel 11,1-18; Jn 10,1-10 7.00-9.00: templom előtere nyitva Miseszándék: elhunyt Imre	
KEDD május 5. köznap	ApCsel 11,19-26; Jn 10,22-30 7.00-9.00: templom előtere nyitva Miseszándék: Anna gyógyulásáért	
SZERDA május 6. köznap	ApCsel 12,24-13,5a; Jn 12,44-50 7.00-9.00: templom előtere nyitva Miseszándék: Judit gyógyulásáért	
CSÜTÖRTÖK május 7.	Boldog Gizella ApCsel 13,13-25; Jn 13,16-20 7.00-9.00: templom előtere nyitva Miseszándék: elhunyt Irén, Ferenc, Mária és Lászlók	
PÉNTEK május 8. köznap	ApCsel 13,26-33; Jn 14,1-6 7.00-9.00: templom előtere nyitva Miseszándék: Lilla gyógyulásáért	
SZOMBAT május 9. köznap	ApCsel 13,44-52; Jn 14,7-14 7.00-12.00: templom előtere nyitva Miseszándék: Hegedűs és Nagy család elhunyt tagjai	
VASÁRNAP május 10. Húsvét 5. vasárnapja	ApCsel 6,1-7; 1Pét2,4-9; Jn 14,1-12 7.00-9.00: templom előtere nyitva Miseszándék: Milánkovics és Keviczky család elhunyt tagjai	

Hivatások vasárnapján az olvasmányban Péter apostol első apostoli tevékenységéről olvashatunk. Gondolkodjunk el azon, hogy Szent Péter hogyan veti ki a hálót. Az Apostolok Cselekedeteiben olvashatjuk: „Tudja meg Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Messiássá tette Jézust, akit Ti keresztre feszítettetek!” (ApCsel 2,36) Péter tanúságot tesz, hiszen abban az időben az „Úr” kifejezés csak Istent illette meg. „Számos egyéb szóval is biztatta és buzdította őket: «Meneküljete ki e gonosz nemzedék közül!»” (ApCsel 2,40) „Mit tegyünk tehát, testvérek? Péter azt felelte: Tartsatok bűnbánatot.” (ApCsel 2,37) A buzdítás, a kérdezőnek választ adni, ugyancsak mindannyiunk feladata. A nemrég még Mesterét megtagadó Péter miért tud így tevékenykedni? Mert elnyerte a Szentlélek ajándékát. (Vö.: ApCsel 2,38) A Szentlélek nemcsak az apostolban, hanem a hallgatóságban is tevékenykedett. „Akik hajlottak szavára, megkeresztelkedtek.” (ApCsel 2,41). Kövessük mindannyian a Szentlélek útmutatását, és kérjük az aratás Urát, hogy a fiatalok tudják meghallani Isten papságra vagy szerzetesi szolgálatra hívó szavát. [D.F.]

H Í R E K

- ❶ A templom előtere naponta reggel 7.00-tól 9.00-ig, szombaton pedig, reggel 7.00-tól 12.00-ig nyitva van.
- ❷ Az iroda telefonon keresztül működik (+36 20 3420697) a már meghirdetett időpontokban: hétfőn és szerdán: 11.00-13.00 és 16.00-18.00; kedden és pénteken: 9.00-11.00; csütörtökön nincs fogadó óra.
- ❸ A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus megrendezését az Apostoli Szentszék (Vatikán) egy évvel elhalasztotta. Részleteket később hirdetünk.
- ❹ Kérjük, hogy az adójuk 1%-ról történő rendelkezést mindnyájan tegyék meg az esedékes SZJA bevallás keretében. A Katolikus Egyház technikai száma: 0011. A második 1%-ról is köszönettel fogadjuk rendelkezésüket krisztinavárosi intézményeink javára: Krisztinavárosi Szent Gellért Alapítvány adószáma: 18048779-1-41; Krisztinavárosi Cserkész Alapítvány adószáma: 19636340-1-41
- ❺ Köszönjük mindazoknak, akik gondolnak templomunk, plébániánk működési költségeire a járvány ideje alatt is. Köszönettel vesszük az adományokat a CIB 10700419-65647879-51100005 számlaszámon, „adomány” közleménnyel.

A következő esemény Don Boscoval 1854-ben történt. Ma is valami hasonló történik csak másként. Don Bosco tudott fohászolni és rábízni magát Szűz Máriára. Ráadásul mindez augusztus 5-én történt, Havas Boldogasszony napján, plébániánk védőszentjének ünnepén. Tudjunk mi is ezekben a nehéz időkben, a mindennapi imáinkban és főleg május hónapjában, kérni Havas Boldogasszony közbenjárását.

Don Bosco 1854-ben igen súlyos kolerajárványt vészelt át a fiatalokkal. A vele lévő fiataloknak megígérte, hogy ha betartják az egészségügyi előírásokat, kerülnek minden súlyos bűnt, és imádságaikban kérik Szűz Mária védelmét, akkor senki nem lesz beteg. A félelmetes kór júliusban érkezett Torinóba. A járvány központja Valdocco közelében volt. Szegényes házakban bevándorlók tömege lakott, alultápláltak voltak, és nem volt tisztálkodási lehetőségük sem. Egy hónap alatt 800 betegből 500-an meghaltak. A város polgármestere, Notta Giovanni a lakossághoz fordult: bátor embereket kért, akik vállalják a betegápolást: elviszik őket a kórházakba, hogy ezzel a lehető legjobban akadályozzák a ragályos betegség terjedését. Augusztus 5-én Havas Boldogasszony ünnepe volt. Don Bosco felszólította növendékeit, hogy ők is segítsenek. Egy ígérettel kezdte: „Ha mindannyian az isteni kegyelem állapotában lesztek, és nem követtek el halálos bűnt, biztosítok mindenkit, hogy nem lesztek a kolera áldozatai. Tudjátok, hogy a polgármester egy felhívást intézett a város polgáraihoz. Betegápolókra van szükség. Sokan közületek még fiatalok, de ha a nagyobbak közül valaki úgy érzi, hogy elég erős ahhoz, hogy bejőjjön velem a kórházakba és a magánházakba, az Úrnak tetsző cselekedetet tesz.” A fiatalok keményen dolgoztak, és a munka nem volt sem kellemes, sem kényelmes. A betegápolók három csoportban voltak. A legnagyobbak egész nap a kórházakban és a házakban ápolták a betegeket, a másik csoport az utcákról jelentette, ha betegeket láttak, a harmadik csoport, a legkisebbek az Oratóriumban maradtak, és várták, hogy szükség esetén őket is hívják. Don Bosco igyekezett óvintézkedéseket tenni. Mindenki vitt magával egy üveg ecetet, és miután megérintettek egy beteget, leöblítették vele kezeiket. „Gyakran előfordult, hogy a betegeknek nem volt lepedőjük, takarójuk vagy fehérneműjük. A gyerekek jelentették Margit mamának, aki a ruhatárból adott abból a kevésből, amijük volt. Pár nap alatt mindenük elfogyott. Egy fiatal betegápoló jelezte Don Bosconak, hogy egy beteg ember száraz faleveleken fekszik, még egy lepedő sincs alatta. »Kaphatnék valami takarót?» Margit mama gondolkodott egy kicsit, majd bement a kápolnába, hogy levegye az oltárról a fehér terítőt, és odaadta a fiúnak: »Vidd el a betegednek. Nem hiszem, hogy az Úr zokon veszi.«” [...] A kolera a sok tragikus eset mellett, mellel hozott valami jót is az Oratóriumnak: a fiúk önzetlen segítsége feltűnt a város lakóinak. A polgármester nyilvános dicséretben részesítette őket. Szinte hihetetlen volt, hogy a fiúk közül, akik mindennap kapcsolatban voltak a ragályos betegekkel, senki sem lett beteg.

(Teresio Bosco: Don Bosco új életrajza, Don Bosco Kiadó 2012.)